

En ny Bise
om alt som foregaar i Verden
nu tildags.

Motto:

Skattar mine
Børn og Venner.

Eftertryk forbydes.

V box 13:381

En ny Bise
om
alt som foregaar i Verden nu tildags.

(Mel.: Min Moder, imens jeg var liden.)

Seg en Bise for Eder vil synge
Af Sandhedens dybeste Grund.
Paa min Samvittighed intet skal tynge,
Naar jeg reiser herfra om en Stund;
Ihi at holde sit Regnskab i Orden
Det er jo alle Mands Pligt.
Naar Du rybdes engang her fra Jorden
Du gjemme ei paa noget stygt.

Seg i Avisen læste og daaned,
Da jeg saa der at Kometen kom.
(Tænk sidst i April Maaned,
Da vi faar jo vor græslige Dom).
Det er jo rent bandsat fortidlig,
Man kunde ventet til Som'ren var forbi,
Da skulde jeg strax være villig,
Til med Glæde at samtykke deri.

Seg drog ud i Verden for at skue
Al den Rædsel, Spaadommen havde sat.
Ja, jeg maatte ogsaa virkelig grue;
Ihi det ligned en Bartholomæusnat:
Af Fortvivlelse de fede Grosfister,
De glente at spise sig mæt,
Ja selv de stridbare Socialister
De sagde, at Dufum havde Ret.

I Guldstol Hans Jæger blev kaaret
Af Præster, rundt Norriges Land,
Og Bohæmen høitidelig blev kaaret,
som en „Bibel“ for Kvinde og Mand.
Sr. Friele var Venstremænd blevet,
Sr. Lockmann var Spiritist;
Han en Lovsang til Sixtus havde skrevet:
„Uden ham var Verden saa trist.“

Al Trætte mellem Stat og Kommune,
Al Uenighed og aargammel Tvist,
Ja selv Hestye er enig med Thune:
Alt det gamle er borte, forvist!
Den gamle og nidjære Hagen,
Som bestandig har været saa stum,
han har snakket det meste af Dagen
Og paastaet han ikke er dum.

Ei Præsterne Offer nu tager;
Ihi de synes, at det er en Skam.
Ei Juristerne Fattigfolk plager,
Men de giver dem før til en Dram.
Bort Politi blir nu fordrevet;
Ihi de ved ei hvad Sædelighed er.
Til Chef Sr. Stenrud er selvskrevet
— O, Stenrud, hvad forlanger du mer?

Alle som ikke er færdig
Til at tage sig en Ferietur,
Og alle som ikke er værdig
Til at blæse i „G-Moll og Dur“,
De maa nu snart sig berede
Til at sige Verden „Farvel“!
Det nytter vist ikke at græde;
Ihi Kometen han kommer dog sel.

O. H. O.

(Janson, Henrik)

Turtermorderen Henrik Jansons

Dodssang.

Mel.: Du lille Ø paa Havets blanke Bove.

Fjernt fra det Land min Bugge monne stande
Paa Norges fjerne Bjerg maa jeg nu dø.
O! Gud Dit Alvors Bud faar jeg nu fande:
Min Straf er Frukt af mine Synders Frø.

"Din Fader og Din Moder skal Du ære
Og lyde, saa skal Du i Landet bo."
At jeg letsindig smertede de Kjære,
Sag var ulydig mod de fromme Lo.

O min Ulydighed det var den Kjerne
Fra hvilken hver min Brøde siden sprang,
Og derfor maa, dødsdømt her i det Fjerne
Sag til Skafottet gaa den tunge Gang.

Dog snart jeg stande skal for Herrens Trone
Min Brøde skal forsvinde i mit Blod.
Gav Tak Forældre: I lod Jer forsjone:
Det gav mig Styrke og opholdt mit Mod!

O nu jeg ved Skilsmisjen er kun ringe,
Dhi Syndens Sold jeg sone kan med den.
Og op mod Himmelen jeg glad mig svinger!
Mit Hjerte ved, vi samles snart igjen.

Pris 10 Øre.

Litfjøs hos G. B. Strøm, Åkersgaden 53.

[Kra] u. a.